

Sæsonen startede flot med Red Wing jazzband fra Sverige

Sæsonens første jazzkoncert i Seaside jazzklub viste nye og spændende sider af den traditionelle jazz.

Et traditionelt New Orleans orkester har normalt tre blæsere: trombone, trompet og klarinet. Ofte er det trompetisten, som har den ledende stemme i orkestret. Men ved denne koncert var der ingen trompetist. Derimod blev den ledende stemme spillet af orkesterlederen Hans Zakrisson på trombone.

Den "manglende" trompetist var erstattet af de to garvede musikere: svenske Leif Siwertsson på klarinet og engelske Brian Carrick på tenorsaxofon og en metalklarinet, som har en lidt skarpere og mere gennemtrængende klang end en almindelig klarinet. Denne særlige metalklarinet skulle have tilhørt den legendariske klarinettist George Lewis fra New Orleans.

Det var tydeligt, at de tre solister kendte hinanden rigtig godt, idet det kollektive sammenspil fungerede perfekt lige fra første nummer.

Når så de øvrige musikere i orkestret - Ingemar Wågerman, piano, Leif Melldahl, bas, Hans Jörgensen, banjo og Lennart Carlsson på trommer - lavede et solidt swingende grundlag for de tre blæseres udfoldelser var der lagt op til god og autentisk jazz. Og det fik vi til overflod helt ned til de bageste tilhørerpladser.

Som altid er akustikken i Elværkets sal fremragende, så den kraftfulde og dominerende Carrick og den melodiske, lyriske og elegante Siwertsson duellerede på bedste vis gennem mange numre med fremragende improvisationer på hver deres måde. Det var tydeligt, at de begge spillede op til hinanden med hver deres helt forskellige spillestil. Hertil kom Brian Carricks sang, der også er præget af såvel stor musikalitet som stor gennemslagskraft

I andre numre spillede de to sammen med orkesterlederen, der også spillede med saft og kraft og med en teknisk overlegenhed, så vi nåede ind til det vel nok mest autentiske, der findes i den traditionelle jazz: det kollektive, spontane sammenspil, hvor musikernes umiddelbare improvisationer, går op i en højere enhedsammen med de øvrige orkestermedlemmer.

Så alt i alt en aften med god stemning, god mad og ikke mindst rigtig god og gedigen New Orleans jazz, når det er bedst.

Mogens Lerbech